

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

No

25.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 27-го Марта — 1834 — Wilno. Wtorek. 27go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 10-го марта.

Высочайшие Указы, данные Правительствующему Сенату. (вз С. Петербургѣ):

Февраля 15-го числа. „Генералъ-Губернатору Восточной Сибири, Генералъ-Лейтенанту Сулімѣ, предоставляемъ по войскамъ, Начальству его въреннымъ, власть Командировъ Отдельныхъ Корпусовъ въ мирное время, определенную въ XVI и XVII статьяхъ указа Правительствующему Сенату 12-го Декабря 1815 года.“

Февраля 21-го числа. „Уволенному отъ Военной службы Генералъ-Майору Кузьмину, Всемилостивѣшьше Повелѣваемъ быть Вологодскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, съ переименованіемъ его въ Дѣйствительные Статские Совѣтники.“

Февраля 24-го числа. „Въ воздаяніе отличногородной и ревностной службы, Начальствомъ засвидѣтельствованной, Всемилостивѣшьше жалуемъ Старшаго Лекаря Нашебурскаго пѣхотнаго полка, Штабсъ-Лекаря Яроцкаго 2-го, въ Коллежскіе Ассесоры.“

Февраля 27-го числа. „По засвидѣтельствованію Начальства обѣ отличногородной и ревностной службы, состоящихъ въ Главномъ Штабѣ 1-й Арміи Чиновниковъ 7-го класса: Киркора и Глижинскаго, выслужившихъ въ сихъ чинахъ узаконенные лѣта, Всемилостивѣшьше жалуемъ ихъ въ 6-й классъ, со старшинствомъ со дня выслуги ими въ настоящихъ чинахъ положенныхъ лѣть.“

Февраля 28-го числа. „Нашему Флигель-Адъютанту, Полковнику Графу Протасову, Всемилостивѣшьше Повелѣваемъ быть Членомъ Главнаго Правленія Училищъ, съ оставленіемъ въ прежнемъ званіи.“

Марта 2-го числа. „Московской Комиссіи составленія свода запрещеній и разрѣшеній на имѣнія Члена, Надворнаго Совѣтника Князя Волконскаго, и Исправляющаго должность Редактора и Корректора Титуларнаго Совѣтника Никифорова, въ награду ревностной ихъ службы и согласно удостоенію Комитета Министровъ, Всемилостивѣшьше жалуемъ: первого въ Коллежскіе Совѣтники, а послѣдніхъ двухъ, на основаніи указа 6-го Августа 1809 года, въ Коллежскіе Ассесоры.“

Директора Рязанской Гимназии, Надворнаго Совѣтника Семенова и Титуларныхъ Совѣтниковъ: состоящаго въ Канцелярии Главнаго Управлѣнія Цензурѣ Лясковца и комнатнаго Надзирателя Главнаго Педагогическаго Института Кагурина, въ воздаяніе усердной ихъ службы, Начальствомъ засвидѣтельствованной, согласно удостоенію Комитета Министровъ, Всемилостивѣшьше жалуемъ: первого въ Коллежскіе Совѣтники, а послѣдніхъ двухъ, на основаніи указа 6-го Августа 1809 года, въ Коллежскіе Ассесоры.“

Марта 4-го числа. „Члену Государственнаго Совѣта Оберъ-Камергеру, Графу Головкину, Всемилостивѣшьше Повелѣваемъ быть Попечителемъ Харьковскаго Учебнаго Округа, съ оставленіемъ при прежнихъ должностяхъ и званій.“

„Ординарнаго Академика Императорской Академіи Наукъ, 6-го класса Триніуса, въ награду долговременної и ревностной въ настоящемъ званіи

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg 10 Marca.

Naywyższe Uzazy wydane do Rządzącego Senatu. (w St. Petersburgu.)

D. 15 Lutego. „Jenerał-Gubernatorowi Wschodniey Sybery, Jenerał - Porucznikowi Sulimie, nadajemy wzglдnie wojsk, jego Zwierzchnosci powierzonych, wladze Dowódców oddzielnych Korpusów w czasie pokoju, opisana w XVI i XVII artykułach ukazu do Rządzącego Senatu z dnia 12 Grudnia 1815 roku.“

Dnia 21 Lutego. „Uwolnionemu ze słuzy wojskowej Jenerał-Majorowi Kuźminowi, Nayłaskawiey Rozkazujemy bydż Wołogodzkim Cywilnym Gubernatorem, z przemianowaniem jego na Rzeczywistego Radcę Stanu.“

Dnia 24 Lutego. „W nagrodę odznaczajacej się gorliwości i zaletnej słuzy, przez Zwierzchność zaświadczonej Nayłaskawiey Mianujemy Starszego Lekarza Naszehurskiego piechotnego półku, Sztabs-Lekarza Jarockiego, 2go Kollegialnym Assesorem.“

Dnia 27 Lutego. „Po zaświadczeniej Zwierzchności o odznaczajacej się gorliwości i zaletnej słuzy, zostajacych, w Głównym Sztabie 1szej Armii Urzędników 7mey Hassy: Kirkora i Gliżyńskiego, którzy wysłuzyli w tych rangach prawem przepisane lata, Nayłaskawiey Podnosimy ich do klasy 6tey, ze starszeństwem od dnia wysługi przez nich w teraźniejszych rangach lat prawem przepisanych.“

Dnia 28 Lutego. „Naszemu Adjutantowi Skrzydłowskiemu Półkownikowi Hrabi Protasowu, Nayłaskawiey Rozkazujemy bydż Członkiem Głównego Rządu Szkół, z zostawieniem w uprzednim obowiązku.“

— Dnia 2 Marca. „Członka Moskiewskiego Komisji do ułożenia zbioru zaprzeczeń i rozwiązań na majątki, Radcę Dworu Xięcia Wołkońskiego i Sprawującego obowiązek Redaktora i Korrektora Radcę Honorowego Nikiforowa, w nagrodę gorliwości ich słuzy, i zgodnie z uznaniem Komitetu PP. Ministrów, Nayłaskawiey Mianujemy pierwszego Radcę Kollegialnego, ostatniego zaś, na zaśadzie Ukazu z dnia 6 Sierpnia 1809 roku, Kollegialnym Assesorem.“

— „Dyrektora Riazańskiego Gimnažyum, Radcę Dworu Siemienowa i Radców Honorowych: zostającego w Kancellarii Głównego Zarządu Cenzury Laskowicza i Dozorcę pokojów Głównego Pedagogicznego Instytutu Kaczuyna, w nagrodę gorliwości ich słuzy, przez Zwierzchność zaświadczonej, zgodnie z uznaniem Komitetu PP. Ministrów, Nayłaskawiey Podnosimy: pierwszego na Radcę Kollegialnego, dwóch zaś ostatnich, na zaśadzie Ukazu z dnia 6 Sierpnia 1809 roku, na Kollegialnych Assesorów.“

Dnia 4 Marca. „Członkowi Rady Państwa, Wielkiemu Szambellanowi, Hrabemu Gołownikowi, Nayłaskawiey Rozkazujemy bydż Kuratorem Charkowskiego Naukowego Okręgu, z zostawieniem w uprzednich obowiązkach i urzędzie.“

— „Zwyczajnego Akademika Cesarskiej Akademii Nauk, 6tej klasy Tryniusa, w nagrodę dugoletniej i gorliwej w teraźniejszym urzędzie słuzy, zgo-

службы, согласно особому удостоенію Комитета Министровъ, Всемилостивѣйше жалуемъ въ Статскіе Съѣтники.” (Сен. В.)

dnie ze szczególnym uznaniem Komitetu PP. Ministrów, Nayłaskawiey MIAÑUJEMY Radicą Stanu. (G. S.)

Высочайшія Повелѣнія.

a) Изъясненіе въ рапортѣ Правительствующему Сенату Г. Сенатора Мечникова отъ 15-го числа Февраля:

Министръ Финансовъ, отношеніемъ своимъ отъ 7 Февраля за № 14-мъ, сообщилъ ему Г. Сенатору, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, состоявшему по представлению его, въ слѣдствіе отношенія его, въ 16-й день минувшаго Января Высочайше повелѣть соизволить: Засѣдателей Земскихъ Судовъ: Курского Алексея Чаплыгина и Купянскаго Ивана Камыкова и Обоянскаго уѣзда Пенской волости голову Парфентія Литвинова, за усердіе во взысканіи казенныхъ недоимокъ, наградить серебряными медалями на Аннинской лентѣ, для ношенья первыми двумя на шеѣ, а последнимъ въ петлицѣ.

b) Объявленія Правительствующему Сенату Г. Управляющимъ Министерствомъ Народного Просвещенія, Февраля 17-го числа:

Въ слѣдствіе представлія Попечителя Киевскаго Учебнаго Округа, Дѣйствительного Статскаго Советника Фонь-Брадке, онъ Г. Управляющій Министерствомъ, входилъ съ запискою въ Комитетъ Гг. Министровъ объ исходатайствованіи Высочайшаго Его Императорскаго Величества повелѣнія: въ Киевской Гимназіи, по преобразованіи ея по Уставу Учебныхъ заведеній, Высочайше утвержденному 8 Декабря 1828 года, имѣть законоучителя Римско-Католическаго Исповѣданія, съ производствомъ ему жалованья, наравнѣ съ законоучителемъ Греко-Россійскаго Исповѣданія, по тысячи рублей ассигнаціями въ годъ изъ Государственнаго Казначейства. По положенію о семъ Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ, въ 15-й день Февраля, сказанное представліе его Высочайше утвердить соизволилъ.

Г. Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Февраля 22-го числа:

Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Пензенскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, въ званіе Пензенскаго Губернского Предводителя Дворянства, изволилъ Высочайше утвердить Коллежскаго Ассесора Никифорова.

Указъ Правительствующаго Сената.

Февраля 26-го дни, 1834 года. Чтобы находившихся въ Оренбургскомъ краѣ отставныхъ Казаковъ Уральскихъ и Оренбургскихъ, Калмыкъ, Тетлярей, Башкиръ и Мещераевъ (кромѣ лицъ женскаго пола), подлежащихъ доселѣ Суду Уголовному, опредѣль за всѣ роды преступлений судить военнымъ судомъ. (По 1-му Департаменту.) (Сен. В.)

ПОЛОЖЕНИЕ
О ЦАРАНАХЪ ИЛИ СВОБОДНЫХЪ ЗЕМЛЕДѢЛЬЦАХЪ БЕССАРАБСКОЙ ОБЛАСТИ. (Продолженіе)

ГЛАВА II.

О сельскомъ управлении Царанъ.

§ 15.

Для удобнѣйшаго наблюденія за порядкомъ между Царанами, поселенными на земляхъ духовнаго вѣдомства и частныхъ владѣльцевъ, изъ селеній ихъ составляются волости отъ 300 до 700 семействъ. Впрочемъ мѣстному Начальству предствляется назначать и болѣе и менѣе вышеупомянутаго числа селеній, смотря по удобности.

§ 16.

Въ каждой волости учреждается Волостное Правленіе, въ которое по избранію Царанъ изъ среды ихъ назначаются на три года Голова и двое Старшинъ или Засѣдателей, и опредѣляется притоварицемъ Царанами за условленную плату по контракту писарь.

§ 17.

Во всякомъ селеніи, входящемъ въ составъ волости, назначается одинъ Староста (или Ворникъ) также на три года по выборамъ. Сверхъ сего отъ каждыхъ 100 дворовъ избирается ежегодно сотскій, коему въ помощь опредѣляются такимъ же образомъ десятскіе съ каждого селенія, имѣющаго не менѣе 10 дворовъ.

§ 18.

Въ каждомъ селеніи учреждаются сельскіе мѣрскіе сходы.

§ 19.

Сельскіе мѣрскіе сходы составляются изъ хо-

NAYWYŻSZE ROZKAZY.

a) Objawiony w Raporcie do Rzadzacego Senatu, przez P. Senatora Miecznikowa pad dniem 15 uplynionego Lutego:

Minister Skarbu, przez odeszwę z d. 7 lutego za Nrem 14, zakommunikował P. Senatorowi, że NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, stosownie do postanowienia Komitetu PP. Ministrów, nastałego po jego przedstawieniu, na skutek jego odeszwy, w dniu 16 upłyconego Stycznia, NAYWYŻEY ROZKAZAĆ raczył: Assesorów Sądów Ziemskich: Kurskiego Alexego Czaplygina i Kupiańskiego Jana Kamykowa, oraz Obojańskiego Powiatu Peńskiego włości Główę Parfencyusza Litwinowa, za gorliwość w uzyskaniu skarbowych niedoborów, nagrodzić srebrnymi medalami na wstędze Św. Anny, dla noszenia, przez pierwszych dwóch na szty, ostatniemu zaś w pętelce.

b) Objawiony Rzadzaczemu Senatowi przez P. Zarządzającego Ministerium Narodowego Oświecenia, dnia 17 Lutego:

Na skutek przedstawienia Kuratora Kijowskiego Naukowego Okręgu, Rzeczywistego Radicy Stanu, von Bradke, P. Zarządzający Ministerium, wchodził z zapiską do Komitetu PP. Ministrów o wyjednanie NAYWYŻSEGO JEGO CESARSKIEGO MOŚCI ROZKAZU: w Kijowskim Gimnazyum, po jego przekształczeniu wedle Ustawy o zakładach naukowych, NAYWYŻEY zatwierdzonej dnia 8 Grudnia 1828 roku, mieć Nauczyciela Religii Rzymsko-Katolickie o wyznania z wydawaniem mu pensji, na równi z Nauczycielem Religii Greko-Rossyjskiego wyznania, po tysiąc rubli assygnacjami na rok, z Podskarbstwa Państwa. Stosownie do Postanowienia o tem Komitetu PP. Ministrów, NAYJAŚNIEYSZY CESARZ, w dniu 15 Lutego, rzeczone przedstawienie jego NAYWYŻEY utwierdzić raczył.

Przez Ministra Spraw Wewnętrznych, dnia 22 Lutego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, z dwóch wybranych przez Penzeńskie Dworzaństwo Kandydatów, na Urząd Penzeńskiego Gubernialnego Marszałka, raczył NAYWYŻEY zatwierdzić Kollegialnego Assesora Nikiforowa. (G. S.)

Ukaz Rzadzacego Senatu.

Dnia 26 Lutego 1834 r. Ażeby znajdujacych się w Orenburskim Kraju odstawnych Kozaków Uralskich i Orenburskich, Kałmuków, Teptiarów, Baszkirów i Mieszczereków (oprócz osób płci żeńskiej), którzy dotąd podlegali Sądowi Kryminalnemu, nadal za wszelkie rodzaje przestępstw, sędzić wojennym Sądem. (Z 1-go Departamentu.) (G. S.)

USTAWA

O CARANACH CZYLI WOLNYCH ROLNIKACH OBWODU BESSARABSKIEGO. (Ciąg dalszy.)

Rozdziały II.

O wiejskim zarządzaniu Caran.

§ 15.

Dla łatwiejszego postrzegania porządku między Caranami, osiedlonymi na gruncie d. wiedzy duchownej i prywatnych właścicieli należących, ze wsi ich ustanawiają się włości od 300 do 700 famili. Zresztą zostawia się miejscowości naznaczać wieczej lub mniejszej nad pomienioną liczbę famili, uważaając wedle dogodności.

§ 16.

W ka dej wloci ustanawia się Rząd wlocienski, do którego wedle wyboru Caran zpo zród nich wyznaczaj się na lat trzy Głowa i dwóch Starszyn czylis Assesorów, i naznacza si  ugody z Caran za umowionu wedle kontraktu zaplat  pisarz.

§ 17.

W ka dej osadzie, wchodzacych w sklad wloci, naznacza się jeden Starosta (czyli Wornik), także na lat trzy z wyborów. Prócz tego z każdych 100 chat wybiera się corocznie Setnik, któremu do pomocy naznacza si  tymże por zdkiem dziesiętnicy z ka dej osady, maj czej nie mniejszej jak chat 10.

§ 18.

W ka dej osadzie ustanawiaj si  wiejskie gromadne schadzki.

§ 19.

Wiejskie gromadne schadzki składaja się z go-

зяевъ домовъ того селенія. Когда самъ хозяинъ въ отлучкѣ или болѣнь, то мѣсто его занимаетъ одинъ изъ семейства его взрослый сынъ, зять или родственникъ.

§ 20.

Число хозяевъ на сходѣ должно быть не менѣе двухъ третей всѣхъ хозяевъ того селенія.

§ 21.

На сельскихъ мѣрскихъ сходахъ производятся: 1) сельскіе выборы; 2) раскладка податей и повинностей; 3) дача довѣренностей для хожденія по дѣламъ общественнымъ.

§ 22.

Ежели не всѣ пришедшіе на мѣрскій сходъ согласны, то мѣрскимъ приговоромъ почитается мнѣніе, съ которымъ согласились двѣ трети.

§ 23.

Учиненный на сходѣ мѣрскій приговоръ представляется Старостою въ Волостное Правленіе, для приложения печати.

§ 24.

Волостныи Правленія учреждаются въ селеніяхъ, сколь возможно ближайшихъ къ средоточію тѣхъ волостей, такъ, чтобы каждое изъ подвѣдомственныхъ Правленію селеній было отъ него не въ весьма большомъ разстояніи. Волости называются именами тѣхъ селеній, въ коихъ находятся Волостныи Правленія.

§ 25.

Вѣдѣнію Волостного Правленія подчиняются Сельскіе Старости, Сотскіе и Десятскіе.

§ 26.

Волостное Правленіе собирается въ Приказной онаго избѣ, которая по сemu именуется Сборною избою.

§ 27.

Волостныи Правленія состоять въ непосредственномъ вѣдѣніи Земскаго Суда и всѣ посылаемыя отъ онаго приказанія, до земства относящіяся, предъявляются для свѣдѣнія владѣльцамъ земель, объявляются Царанамъ и исполняются, въ чемъ до нихъ самихъ принадлежитъ, неукоснительно, подъ опасеніемъ строгаго взысканія.

§ 28.

Волостныи Правленія составляютъ ежегодную раскладку сбора и расхода мѣрской суммы на собственныя надобности Волостного Правленія и съ точностью записываютъ приходъ и расходъ сихъ суммъ. Для сего имъ ежегодно выдается Земскими Начальствомъ особая счетная книга за шнуромъ, печатью и скрѣпою по листамъ.

§ 29.

Земскій Начальникъ также ежегодно выдаетъ Волостнымъ Правленіямъ три тетради, за его скрѣпою по листамъ: одну, для записыванія посылаемыхъ въ Правленіе повѣлѣній Земскаго Начальства, донесений Сельскихъ Старость и Сотскихъ, письменныхъ жалобъ и просьбъ Царанъ и вообще всѣхъ вступающихъ въ Правленіе бумагъ; другую, для записыванія донесений Правленія мѣстному Земскому Начальству, отзывовъ его на требованія владѣльцевъ земель и иныхъ лицъ, приказаний Правленій Сельскими Старостами и Сотскими и вообще всѣхъ исходящихъ изъ онаго бумагъ; третью, для записыванія мѣрскихъ приговоровъ, словесныхъ жалобъ и просьбъ Царанъ и сдѣланныхъ имъ объявленій.

§ 30.

Въ каждомъ Волостномъ Правленіи имѣется ларецъ, въ коемъ хранятся поступающія въ сборъ деньги, за печатью Головы и ключемъ одного изъ Старшинъ-Засѣдателей.

§ 31.

Всѣ бумаги, исходящія изъ Правленія, подписываются Головою или однимъ изъ Старшинъ-Засѣдателей и скрѣпляются писаремъ. Если Голова и Засѣдатели не знаютъ грамоты, то вмѣсто подписи прикладываютъ къ бумагамъ свою печать.

§ 32.

Исходящія изъ Правленія бумаги помѣчаются N-мъ. Порядокъ въ соблюденіи номераціи возлагается на отвѣтственность писаря.

§ 33.

Всѣ письменныя дѣла Волостного Правленія хранятся въ особомъ ларцѣ за печатью писаря, который отвѣтствуетъ за цѣлостъ оныхъ.

§ 34.

Голова и Старшины-Засѣдатели, по прошествіи каждого года, при общемъ собраніи Царанъ-хозяевъ всѣхъ селеній той волости, даютъ отчетъ въ издержкахъ и объявляютъ предполагаемую на слѣдующій годъ раскладку сборовъ и расходовъ на собственныя надобности Волостного Правленія. Отчетъ и раскладка, по утвержденіи оныхъ общественнымъ пригово-

сподарzy domów tey osady. Gdy sam gospodarz nie jest obeeny lub chory, natenczas mieysce jego zastępuje jeden z jego filii dorosły syn, zięć, lub krewny.

§ 20.

Liczba gospodarzy na schadzce ma bydż nie mniesza nad dwie trzecie części gospodarzy tey osady.

§ 21.

Na wiejskich gromadnych schadzkach odbywaj± siê: 1) wiejskie wybory; 2) rozk³ad podatków i powinności; 3) wydawanie plenipotencyi dla chodzenia około interesów gminnych.

§ 22.

Jeżeli nie wszyscy znayduj±c siê na gromadney schadzce zgadzaj± siê, natenczas za uchwa³ą gromady uwa¿a siê zdanie, na które zgodziły siê dwie trzecie części.

§ 23.

Uczyniona na schadzce gromadney uchwa³a, przedstawia siê przez Starostę do Rzadu w³ościańskiego, dla przyłożenia pieczęci.

§ 24.

W³ościańskie Rzady ustanawiaj± siê we wsiach, ile mo¿na bli¿szych szródowiskowego punktu tych w³ości, tak, aby ka¿da z zostaj±cych pod wiedz± Rzadu osady by³a od niego nie w zbyt dalekiej odleg³oœci. W³osci nazywaj± siê imionami tych wsi, w których znayduj± siê Rzady w³ościańskie.

§ 25.

W³adzy w³ościańskiego Rzadu podlegaj± wiejscy Starostowie, Setnicy i Dziesiętnicy.

§ 26.

W³ościański Rzad, zbiera siê w urzêdowej swej izbie, która dla tego nazywa siê Zborow¹ Izbą.

§ 27.

W³ościańskie Rzady zostaj± pod bezpośrednią w³adz± S³udu Ziemskego, i wszystkie posy³ane od niego rozkazy, do Ziemia odnosz±ce siê, komunikuj± dla wiadomoœci w³aœcielom ziemi, objawiaj± Garanom i wype³niaj±, w czem do nich samych nalezy, bez uchybienia, pod zagroœeniem surowego poszukiwania.

§ 28.

W³ościańskie Rzady stanowia corocznie rozk³ad dochodu i wydatku gromadney summy na w³asne potrzeby w³ościańskiego Rzadu, i akuratnie zapisuj± przychod i rozchód tych summ. Dla czego wydaje siê im corocznie przez Zwierzchnoœ Ziemska osobna rachunkowa ksiêga sznurowa, z piecz±ci¹ i podpisem na arkuszach.

§ 29.

Ziemski Zwierzchnik wydaje tak¿e w³ościañskim Rzadom trzy raptularze z jego podpisem na arkuszach: jeden, dla zapisywania posy³anych do Rzadu rozkazów Ziemskej Zwierzchnoœ, doniesieni wiejskich Starostów i Setników, skarg na piśmie, proœ Caran i w og³oœci wszystkich wch³dzaj±cych do Rzadu papierów; drugi, dla zapisywania doniesieni Rzadu mieyscowej Ziemskej Zwierzchnoœ, oœezw jego na żadania w³aœcielni ziemi i innych osób, rozkazów Rzadu wiejskim Starostom i Setnikom i w og³oœci wszystkich wychodzących od niego papierów; trzeci, dla zapisywania gromadnych uchwał, ustnych skarg, oraz proœ Caran i uczynionych im objawieñ.

§ 30.

W ka¿dym w³ościañskim Rzadzie ma bydż skrzynka, w której chowaj± siê wch³dzaj±ce pieniadze, za piecz±ci¹ G³owy i kluczem jednego ze Starszych Assesorów.

§ 31.

Wszystkie papiery, wychodz±ce z Rzadu, podpisuj± siê przez G³owê lub przez jednego ze Starszych Assesorów i stwierdzaj± siê przez Pisarza. Je¿eli G³owa i Assesorowie nie s¹ pi¶ienni, tedy zamiast podpisu przyk³adaj± do papierów swoj± piecz±c±.

§ 32.

Wychodz±ce z Rzadu papiery oznaczaj± siê Numerem. Porządek w zachowaniu numeracji w³ada siê na obowiązek Pisarza.

§ 33.

Wszystkie dzieła pisane W³ościañskiego Rzadu chowaj± siê w osobnej skrzynce pod piecz±ci¹ Pisarza, który odpowiada za ich całość.

§ 34.

G³owa i Starsi Assesori, po uplynienniu ka¿dego roku, na ogólnym zebraniu Caran gospodarzy wszyskich wsi tey w³ości, zdaj± sprawê z kosztów i objawiaj± u³o¿oną na rok nastêpny rozk³adkê podatków i wydatków na w³asne potrzeby W³ościañskiego Rzadu. Zdanie sprawy i rozk³ad, po utwierdzeniu onych

ромъ, представляются Уѣздному Предводителю Дворянства на его разсмотрѣніе.

§ 35.

Волостныя Правленія, Сельскіе Старости и Сотскіе съ Десятскими смотрять за исправностію дорогъ и мостовъ, за чистотою въ селеніяхъ и за сохраненіемъ общей безопасности, спокойствія и порядка какъ въ оныхъ, такъ и въ принадлежащихъ къ нимъ и окружающихъ оныхъ мѣстахъ. Они наблюдаютъ, чтобы не было пристанодержательства бѣглыхъ и особенно военныхъ дезертировъ, и принимаютъ всевозможныя мѣры для предупрежденія или скораго прекращенія пожаровъ въ селеніяхъ, лѣсахъ и поляхъ; вообще же Сотскіе и Десятскіе исполняютъ все то, что изъяснено о должностіи ихъ въ инструкції 19-го Декабря 1774 года.

§ 36.

Волостныя Правленія и Сельскіе Старости обязаны побуждать Царанъ къ исправному взносу податей и денежныхъ земскихъ повинностей и дѣлать уравнительные наряды людей и подводъ, для исправленія всякихъ земскихъ нуждъ и исполненія законныхъ требованій военныхъ и гражданскихъ начальствъ.

Они наблюдаютъ также, чтобы Царане не прежде переходили отъ одного владѣльца къ другому для водворенія, какъ заплативъ по прежнему мѣсту жительства всѣ слѣдовавшіи съ нихъ казенные подати и общественныя повинности; въ чемъ Волостныя Правленія и снабжаютъ Царанъ особыми видами.

§ 37.

Для отврашенія недостатка, могущаго быть отъ недорода въ хлѣбѣ, и для пособія нуждающимся Царанамъ учреждаются въ волостяхъ ихъ хлѣбные запасные магазины.

§ 38.

Новороссійскому и Бессарабскому Генералъ-Губернатору предоставляется назначить по удобности тѣ селенія, въ коихъ должны быть сїи магазины.

§ 39.

Попеченіе о цѣлости магазиновъ и хлѣба возлагается на Волостного Голову и Старшинъ-Засѣдателей; имъ же поручается и выборъ Смотрителей къ магазинамъ.

§ 40.

Для наполненія магазиновъ ежегодно по окончаніи жатвы, собирается со всѣхъ Царанъ ржи или пшеницы по получетверику съ души мужскаго пола, а яроваго, гдѣ какої родится: ячменю, овса, кукурузы или проса по полугарницу.

§ 41.

Запасный хлѣбъ собирается и сохраняется въ магазинахъ зерномъ и выдается въ ссуду не иначе, какъ по общему мѣрскому приговору каждого селенія, съ утвержденіемъ Волостного Правленія.

§ 42.

Для записи поступающаго и выдаваемаго хлѣба, при каждомъ магазинѣ имѣются приходныя и расходныя книги.

§ 43.

Дворянскіе Предводители обязаны наблюдать, чтобы хлѣбъ, въ магазины собраный, былъ освѣжаемъ и не допущенъ до поврежденія. (Продолженіе впередъ.)

В и л ь н а .

17-го прошлаго Февраля, погребенъ на кладбищѣ О. Миссіонеровъ Студентъ Императорской Виленской Медико-Хирургической Академіи Антонъ Кандлеръ, разстроившій здоровье свое чрезмѣрнымъ прилѣжаніемъ къ наукамъ при бѣдномъ состояніи и малыхъ средствахъ къ содержанію своему. Его Превосходительство Г. Президентъ Академіи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Кучковскій, желая показать учащимся, сколь высоко цѣнить Начальство благонравіе, примѣрное поведеніе и ревность къ наукамъ, принялъ попеченіе торжественно воздать послѣдній долгъ покойному. Тѣло его вынесено было въ Академическую церковь Св. Иоанна, куда Г. Президентъ, въ сопровождении Членовъ Правленія Академіи, Профессоровъ и многочисленнаго Собрания Студентовъ, прибылъ въ назначенное для отпѣванія времія и по совершеннію сего обряда сопровождалъ оное до самой могилы. Послѣ отпѣтанія усопшаго въ церкви, Студентъ 4-го класса, Иванъ Чарновай, произнесъ трогательную рѣчь, которая будетъ напечатана особо. Въ ней, изобразивъ кратковременную жизнь его, излилъ онъ отъ лица учащихся горячія чувствованія признательности къ Начальству за его отеческія о нихъ попеченія.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

П р у с с і я .

Берлинъ, 26-го марта.

Е. К. В. Принцъ Фридрихъ, 18-го текущаго мѣсяца, въ 5 часу по полудни, прибылъ на пароход-

всполную ухвалу, представляющу сїи Powiatowemu Marszałkowi na jego rozwagę.

§ 35.

Włościańskie Rzady, wiejscy Starostowie i Setnicy z Dziesiętnikami dogladaj, ażeby drogi i mosty byly w dobrym stanie, czystosci w osadach, oraz zachowania ogólnego bezpieczeństwa, spokoynosci i porządku, tak w nich, jako tez w należących do nich i otaczających je mieyscach. Oni postrzegają, ażeby nie dawano schronienia zbiegom, szczególnie zaś wojskowym deserterom, i przedsiębiorą wszelkie, wedle možności, środki dla zapobieżenia lub rychłego wstrzymania pożarów w osadach, lasach i polach; w ogólności zaś Setnicy i Dziesiętnicy wypełniają to wszystko, co przepisano o ich powinności w instrukcji z dnia 19 Grudnia 1774 roku.

§ 36.

Włościańskie Rzady i wiejscy Starostowie obowiązani są pobudzać Caran do akuratnego wnoszenia podatków i pieniężnych ziemskich powinności i robić równie wyznaczenia ludzi i podwod, dla odbywania wszelkich ziemskich potrzeb i wypełniania prawnych zażądań wojskowych i cywilnych Zwierzchności.

Oni także postrzegają, ażeby Caranie nie wprzód przechodzili od jednego właściciela do drugiego dla zamieszkania, jak zapłaciwszy z pierwszego mieysca pobytu, wszystkie należące się od nich skarbowe podatki i gminne powinności; na co Włościańskie Rzady wydają Caranom osobne świadectwa.

§ 37.

Dla zaradzenia niedostatkowi, mogącemu bydż z nieurodzaju zboża, i dla pomocy niedostatnich Caran ustanawiają sїi w ich włościach zbożowe zapaśne magazyny.

§ 38.

Zostawia się Noworossijskiemu i Bessarabskiemu Jeneral-Gubernatorowi naznaczyć wedle dogodnoſci te osady, w których mają bydż te magazyny.

§ 39.

Piecza o całości magazynów i zboża wkłada się na Włościańskiego Główę i Starszych Assesorów; im też porucza się wybór Dozorców magazynowych.

§ 40.

Do napełnienia magazynów corocznie po ukończeniu żniwa, odbiera się ze wszystkich Caran žyta lub pszenicy po półczetweryka z duszy płci męskiej, jarzyny zaś, gdzie jaka się rodzi: jęczmienia, owsa, kukurudzy lub prosa po półgarnca.

§ 41.

Zapaśne zboże odbiera się i przechowywa w magazynach w ziarnie, i wydaje się na pożyczkę nie inaczey, jak za wspólną gromadną uchwałą každej osady, z załatwieniem Włościańskiego Rządu.

§ 42.

Dla zapisywania wchodzącego i wydanego zboża, przy každym magazynie mają bydż przychodowe i rozchodowe księgi.

§ 43.

Marszałkowie obowiązani są postrzegać, ażeby zboże, w magazynach zebrane, było przewietrzane, i aby nie dopuszczano do zepsucia. (Dalszy ciąg nastąpi.)

W i l n o .

Dnia 17 przeszlego miesiąca lutego, odbył się pogrzeb na Cmentarzu XX. Missonarzy zwłok s. p. Antoniego Kandlera Ucznia Cesarskiej Akademii Medyko-Chirurgicznej Wileńskiej, który nadzwyczajny ku naukom pilnoſci, przy niedostatku i szczupłych średzkach utrzymania się, zrównoważ zdrowie swoje do ostatka. J. W. Kuczkowski, Prezydent Akademii, Rzeczywisty Radzic Stanu i Kawaler, pragnąc okazać uczniom, jak wysoko ocenia Zwierzchność przykładne postępowanie i gorliwość ku naukom, zajął się uroczystem oddaniem ostatecznej posługi nieboszczykowi. Zwłoki s. p. Kandlera przeniesione były do kościoła akademickiego Sw. Jana, dokąd na nabożeństwo żałobne przybył J.W. Prezydent, w towarzystwie Członków Rządu, Professorów i licznie zgromadzonej młodzieży akademickiej; a po ukończonym nabożeństwie przeprowadzał je aż na mogiły. Po témże nabożeństwie w kościele Sw. Jana, Uczeń Akademii klasy IV, P. Jan Czarnobay, miał czułą mowę, która osobno będzie wydrukowana. W niej, wystawiwszy rys krótkiego życia kollegi, wynurzył w imieniu uczących się uczucią gorącey wdzięczności ku Zwierzchności za jey oycowską o nich troskliwość.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y .

Berlin, dnia 26 Marca.

J. K. M. Xiąże Fryderyk, dnia 18 b. m. po południu, między godziną 2 a 3, przybył na statku pa-

дѣ изъ Дюссельдорфа въ Везель, на другой день дѣлалъ смотръ войскамъ тамошняго гарнизона и возвратился въ Дюссельдорфъ. — 22-го числа пополудни прибыли сюда Ихъ Кор. Выс. Принцъ Фридрикъ Нидерландскій съ супругою и дочерью своею, на обратномъ пути изъ Берлина въ Гагу, и препроводивъ нѣсколько часовъ съ Принцомъ Фридрикомъ, отправились въ дальнѣйшій путь въ Нидерланды.

27-го Марта.

Сего числа, въ Великій Четвергъ Страстной недѣли, Его Королевское Величество причащался въ придворной церкви, изъ рукъ Эпископа Доктора Эйлерта. (A.P.S.Z.)

А В С Т R I Й A.

Вѣна, 18-го Марта.

Прибылъ сюда Прусскій Министръ Иностранныхъ дѣлъ Аксильонъ.

— Е. И. Величество намѣренъ весною отправиться въ Баденъ. (Dz. Pow.)

Б Е Л Г I Й A.

Брюссель, 20-го Марта.

Прусскій Посланникъ 16-го сего мѣсяца поднесъ нашему Королю письмо своего Монарха въ ответъ на письмо относительно Генерала Меркса.

— Сынъ Е. В. Короля сильно теперь болѣнъ. (D.P.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 21-го Марта.

Вчера у Ея Величества Королевы было большое собраніе, въ которомъ не могъ участвовать, по слабости здоровья, Герцогъ Суссекскій. Вчера вечеромъ Ихъ Величества въ Сенъ-Джемскомъ Дворцѣ давали великолѣпный обѣдъ.

— Новый фискальный Генераль-Прокуроръ Г. Пеписъ началъ должность свою въ Парламентѣ внесеніемъ въ Нижнюю Палату проекта, дабы назначить особый Комитетъ для разсмотрѣнія настоящаго положенія законовъ о преступленіяхъ относительно книгопечатаній; проектъ сей принялъ Палатою.

— Письма изъ Фалмута уведомляютъ отъ 10-го Марта: Королевскій пароходъ Каронъ, подъ начальствомъ, Лейтенанта Дюффилля, прибылъ вчера вечеромъ въ Пензансъ изъ Лиссабона послѣ девятидневнаго путешествія. По доставленнымъ онѣмъ извѣстіямъ Бернардо де Са вторгнулся въ Аллемтено, въ намѣреніи отрѣзать войска, приближающіяся къ Сентъ-Убесу. Войска его составлены по большей части изъ Бельгійцевъ и Нѣмцевъ. Генераль Баконъ, говорять, получилъ 1,000 Англичанъ въ подкрепленіе. Не произошло еще сраженія, но всѣ съ большимъ нетерпѣніемъ ожидаютъ онаго. Лордъ Говардъ-де-Вальденъ представилъ Регенту 8-го сего мѣсяца кредитивная письма.

— Globe уведомляетъ, что Испанское Правительство, по прошенію Начальства острова Кубы, дозволило свободное на ономъ обращеніе монеты, чеканинной отъ имени республикъ Южной Америки.

— Герцогиня Кентская была вчера на послѣднемъ вокальному концертѣ, данномъ подъ дирекцію Г. Госса въ Hannover Squaare-Rooms. Принцесса Викторія не могла сопровождать своей матери, ибо еще не совершенно выздоровѣла отъ простуды.

— Графъ Грей послѣ завтра для многихъ Членовъ Верхней Палаты, а Лордъ Пальмерстонъ для некотораго числа Членовъ Нижней Палаты, даютъ обѣды.

— Газета Times пишетъ: „Полученные изъ Лиссабона частные письма не столь благополучны, какъ публичныя донесенія. Хотя письма сїи ничего новаго не заключаютъ, но возбуждаютъ большую тревогу относительно настоящаго положенія дѣлъ, ибо несогласія между Министерствомъ и военными Начальниками все болѣе и болѣе усиливаются. Императоръ же упорно желаетъ удержать настоящее Министерство.“ Португальскія облигации, которыя вчера возвысились значительно по поводу полученныхъ извѣстій, и сего дня не понизились, хотя показалось, что первыя донесенія были нѣсколько преувеличены.“ (A.P.S.Z.)

Ф Р А Н Ц I A.

Парижъ, 16-го Марта.

Король, говорятъ, нѣсколько уже разъ изъявлялъ желаніе, чтобы Палата Депутатовъ приняла проектъ о возвращеніи во Францію нѣкоторыхъ Членовъ фамилии Наполеона.

— На здѣшній биржѣ разнесся слухъ, будто бы Министръ Финансовъ надѣется, что не будетъ надобности дѣлать займа, и что если Палата приметъ проектъ закона противу политическихъ обществъ, то войска могутъ быть уменьшены 50,000 человѣкъ.

rowymъ z Dusseldorfu do Weselu, obeyrzał dnia nastepnego wojska tamecznego garnizonu, i wrócił do Dusseldorfu. Tu dnia 22 o południu przybyli II. K.K. W.W. Xięże Fryderyk Niderlandzki i Xięzna z Xięźniczką ich córką, w powrocie z Berlina do Hagi. II. K.K. W.W. zabawili tylko kilka godzin u Xięcia Frydryka i ruszyli w dalszą drogę do Niderlandów.

Dnia 27.

Dziś, jako w Wielki Czwartek, J.K.M. przywymował Komunią w kaplicy Królewskiego pałacu, z rąk Biskupa Dra. Eytel. (A.P.S.Z.)

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 18 Marca.

Przybył tu Królewsko - Pruski Minister Spraw Zagranicznych Ancillon.

— N. Pan wyjechać ma na wiosnę do Badenu. (D.Pow.)

B E L G I A.

Bruxella, 20 Marca.

Poseł Pruski podał d. 16 b. m. Królowi naszemu pismo Monarchy swego, odpowiednie na list, tyczący się Jenerała Mercka.

Syn Króla Jmci mocno zachorował. (Dz. Pow.)

B R Y T A N I A W I E L K A I I R L A N D Y A.

Londyn, dnia 21 Marca.

Wczora u N. Królowej Jejmości było wielkie zgromadzenie, na którym Xięże Sussex dla swej siabości nie mógł sie znaydować. Wczora wieczorem NN. K.K. II. M.M. w pałacu St. James dawali świętny obiad.

— Nowy Jeneralny Prokurator fiskalny P. Pepys, od tego swe urzędu rozpoczęł w Parlamentie, iż w Izbie Niższej przełożył wniosek, aby wyznaczyć osobny Komitet, do rozpoznania teraźniejszego stanu prawa o przestępstwach druku, jakowy wniosek Izba przyjęła.

— Listy z Falmouth donoszą pod dniem 10 Marca, co następuje: Królewski statek parowy Carron, pod dowództwem Leytnanta Duffil, przybył wczora wieczorem do Penzance z Lisbony, po drodze odbytej w dniach gosci. Podług przywiezionych przezeń wiadomości, Bernardo de Sa wkroczył do Alemtajo z zamarem, aby odciąć wojsko, posuwające się ku St. Ubes. Wojska jego składają się na wieńcey z Belgijczyków i Niemców. Jeneral Bacon, jak powiadają, otrzymał posiłki z 1,000 Anglików. Nie było jeszcze bitwy, lecz wszyscy jey z wielką niecierpliwością oczekują. Lord Howard de Walden podał dnia 8 b. m. Regentowi swe listy wierzytelne.

— Globe donosi, iż Rząd Hiszpański, na prośbę urzędu wyspy Kuby, dozwolił na niej wolnego obiegu pieniędzy, bitych w imieniu rzeczypospolitych Ameryki Południowej.

— Xięzna Kent wczora była na ostatnim wokalnym koncercie, dawanym pod dyrekcją P. Goss, w Hannover-Squaare-Rooms. Xięźniczka Wiktorja nie mogła swej matce towarzyszyć, ponieważ z przyczyny przeziębienia nie zupełnie do zdrowia przyszła.

— Hrabia Grey pojutrz dla wielu członków Izby Niższej, a Lord Palmerston dla pewnej liczby członków Izby Niższej, dają obiad.

— Gazeta Times mówi: „Nadeszłe z Lisbony prywatne listy, nie tak brzmią pomyślnie, jak publiczne doniesienia. Wprawdzie zdaje się, iż nic one nie zawierają, o czemby już powszechnie nie wiedziano, lecz wyrażają nawiąską obawę względem teraźniejszego położenia rzeczy, ponieważ niejedność i nieporozumienie między Ministeryum, a Naczelnikami wojskowymi coraz bardziej wzrastają, Cesarz zaś upornie obsteje za utrzymaniem teraźniejszego Ministeryum.“ Obligacje Portugalskie, które wczora z powodu otrzymanych wiadomości znacznie się podniosły, i dzisia stały wysoko, chociaż się okazało, iż pierwsze doniesienia, były nieco przesadzone. (A.P.S.Z.)

F R A N C Y A.

Pariz, dnia 16 Marca.

Król miał od niejakiego czasu kilkakrotnie oświadczenie życzenie, aby Izba Deputowanych przyjęła wniosek względem dozwolenia powrotu kilku Członkom rodzinie Napoleona do ojczyzny.

— Na giełdzie tutejszej rozeszła się onegdy pogłoska, iż Minister Skarbu spodziewa się, że nie będzie potrzeby zaciagnienia pożyczki, i że gdy Izba przyjmie projekt do prawa przeciw stowarzyszeniom politycznym, wojsko będzie mogło być zmniejszone o 50,000 ludzi.

— Журналъ *Tribune* уведомляетъ изъ Лиона, что тамошніе работники намѣреваются отклонится отъ пла- тежа податей, и денегъ за наемъ жилищъ, если принять будеть проектъ противу политическихъ обществъ.

— *Journal de Paris* объявляетъ, что находящіеся въ отпуску офицеры первой военной дивизіи, если по- желають, могутъ получить отсрочку еще на три мѣсяца, съ половиннымъ жалованьемъ.

— Камергеръ и Секретарь Посольства Королевы, Испанскій Марграff *де-Лосъ-Ланосъ* 14-го сего мѣсяца отправился отсюда въ Мадритъ.

— Полагаютъ, что обсервационная армія при Пиринейскихъ горахъ вскорѣ будетъ распущена.

19-го Марта.

Герцогъ *Деказъ* 17-го сего мѣсяца имѣлъ аудиенцію у Герцога Орлеанскаго; въ слѣдствіе чего сей послѣдній имѣлъ совѣщеніе въ Военномъ Министер- ствѣ съ Маршаломъ *Сультомъ*.

— 15-го сего мѣсяца разнесся въ Парижѣ ложный слухъ, будто бы Министры трехъ Государствъ, въ слѣдствіе общаго совѣщенія, оставили Мадритъ, и что Мерино съ многочисленной шайкою находится въ раз- стояніи не болѣе 12 миль отъ столицы.

— *Courrier Francais* утверждаетъ, что вдовствую- щая Королева примирилась съ свою сестрою, и что Архіепископъ Толедскій учинилъ присягу на вѣр- ность Королевѣ Изабелль.

— *Précureur de Lyon* пишетъ: „Полученъ здѣсь при- казъ Военнаго Министра, чтобы 1-я рота 2-го ар- тиллерійскаго полка тотчасъ на корабль отправи- лась въ Алжиръ. Неблагонадежный образъ мыслей замѣченный въ сей ротѣ, былъ причиною такового распоряженія.“

— Письмо изъ Мадрита отъ 9-го сего мѣсяца увѣ- домляетъ: *Донъ-Карлосъ* появился у Португальской границы съ 3 или 4 эскадронами кавалеріи, и кажется, угрожаетъ провинції Галиціи.

— Въ Бордо 12-го сего мѣсяца разнесся слухъ о происшедшемъ въ Мадритѣ революціи; говорили даже, что Королева Регентка вынуждена была оставить столицу, и что провозглашена конституція 1810 года. Но при отѣзданіи курьера изъ Мадрита 9-го сего мѣсяца, все было тамъ спокойно.

— Журналъ *Mémorial des Pyrénées* доносить, что 10,000 инсургентовъ блокируетъ Бильбао; кажется, они намѣрены сдѣлать решительную атаку для овла- дѣнія портомъ и доставленія тѣмъ средства къ вы-садкѣ Дону Карлосу. (Dz. Pow.)

— Въ одной изъ здѣшнихъ газетъ напечатано слѣ- дующее: „Г. Рињи, какъ сказывали въ Канцеляріи Министерства Морскихъ силъ, за два дня до того по- слалъ приказы въ *Тулонъ* и *Брестъ* о немедленномъ вооруженіи многихъ кораблей. Къ сему присовоку- пляютъ, что Англійско-Французская эскадра вскорѣ опять займетъ дистанціи свои на Средиземнѣ морѣ, другое же, напротивъ, утверждаютъ, что Сенъ-До- мингскія дѣла заставляютъ Французское Правитель- ство къ усиленію тамъ военныхъ силъ.“

— Пишутъ изъ Байонны отъ 15-го сего мѣсяца: Прибывшій сей часъ пассажиръ изъ *Bergara* раска- зывалъ, о кровопролитномъ сраженіи, происшедшемъ, между войсками Королевы и Бискайскими ин- сургентами; о подробностяхъ же оной ничего не слы- шно; известно только, что войска Королевы удержали за собою поле сраженія.

20-го Марта.

Третьяго дня вечеромъ Король принималъ Ав- стрійскаго Посланника.

— *Messager* увѣдомляетъ, что полки, занимающіе кордонъ на Испанской границѣ, получили будто бы приказъ, возвратиться въ свои предѣлы.

— Газета *Quotidienne*, будто бы имѣть достовѣр- ное свѣдѣніе, что Герцогъ Орлеанскій заключитъ бракъ съ Сицилійскою Принцессою *Каролиной Фердинандо*, единоутробною сестрою настоящаго Короля Неаполитанскаго и Герцогини Беррійской, рожден- ною 29-го Февраля 1820 года.

— 12-го текущаго мѣсяца скончался въ Байоннѣ, тамошній Коммандантъ, Полковникъ *Tschudy*.

— Генералъ *Bustamente*, который занималъ столь важное мѣсто въ политическихъ происшествіяхъ въ Мексикѣ, прибыль изъ Бордо въ Байонну. Слышно, что онъ предполагаетъ отправиться въ Парижъ на по- стоянное жительство.

— Мадритская Придворная газета отъ 8-го сего мѣсяца заключаетъ два постановленія относительно духовенства. Однимъ предписуетъ судьямъ въ воз- мущенныхъ провинціяхъ имѣть строгій надзоръ за монастырями и епархіями, и собирать точныя свѣ- дѣнія о духовныхъ, которые бы принимали участіе въ мятежѣ или присоединились къ Карлистамъ. Другое постановленіе сообщаетъ о таковомъ распоряже- ніи Эпископамъ.

— *Dziennik Tribune* donosi zъ Лугдуну, iż robotnicy tameczni zaczynaj膮 si臋 umawia膮, aby nie p艂aci膮 ani komornego, ani podatkow. jezeli projekt do prawa przeciw stowarzyszeniom politycznym bedzie przyjety.

— *Journal de Paris* og艂osi膮, iż urlopowani oficerowie w pierwzej dywizji wojskowej mog膮 otrzyma膮 przedłużenie swego urlopu na trzy miesi膮ce z połow膮 p艂acy, jezeli sobie tego ȳcza膮.

— Margrabia de Los Lanos, Szambelan i Sekretarz poselstwa Królowej Hiszpańskiej, wyjechał ztąd dnia 14 b. m. do Madrytu.

— Mniemaj膮, iż armia obserwacyjna przy Pyreneach bedzie wkrótce rozwi膮zaną.

Dnia 19.

Xiajze *Decazes* miał dnia 17 b. m. posłuchanie u Xięcia Orlańskiego, który potem udął si臋 do pałacu Ministra woyny, i miał naradę z Marszałkiem *Soult*.

— Dnia 15 b. m. rozeszła si臋 w Paryżu fałszywa pogłoska, jakoby po wspólnym naradzeniu si臋, Ministrowie 3ch Mocarstw Madryt opuścili, a Merino z liczną swoja bandą by膮 tylko o mil 12 od tey stolicy.

— *Courrier Francais* twierdzi, że Królowa Rejentka pojednała si臋 ze swoją siostrą, i że Arcy-Biskup Toledoński wykonał przysięgę na wierność Królowej Izabelli.

— *Precureur de Lyon* pisze: „Nadszedł rozkaz od Ministra woyny, aby 1wsza kompania 2go pułku artyleryi wsiadła natychmiast na okr鷟 i popłynęła do Algieru. Przyczyną tego rozkazu ma bydzie zły sposob myślenia, który się dał postrzedz w rzeczonej kompanii.

— List z Madrytu pod dniem 9 b. m. wyraża; „*Don Carlos* pokazał się na granicy portugalskiej z 3 lub 4 szwadronami jazdy, i zdaje się zagraczać prowincji Galicyi.

— W *Bordeaux* rozeszła si臋 d. 12 b. m. pogłoska, o wybuchu rewolucji w Madrycie; twierdzono na- wet, iż Królowa Rejentka widziała się zniewoloną opuścić stolicę, i że ustawę z r. 1810 ogłoszono. Lecz przy wyjeździe gońca z Madrytu d. 9 b. m. panowała tam zupełna spokoynośc.

— Według Dziennika *Mémorial des Pyrénées*. 10,000 powstańców blokuje Bilbao; zdaje się, iż chce przedsięwziąć dzielne uderzenie, aby posiadać port nad morzem, i ułatwić wylądowanie *Don Karlosowi*. (Dz. Pow.)

— W jednej z tutejszych gazet czytamy co nastepuje: P. Rigny, jak mówiono w Kancellaryi Ministeryum Marynarki, przed dwoma dniami wysłał rozkaz do *Tulonu* i do *Brestu*, by przygotować ubrojenie wielu okrętów. Do tego przydają, iż Angielsko-Francuzka eskadra wkrótce znowu zajmie swe stanowisko na Morzu Śródziemnym, przeciwnie zaś inni utrzymują, iż stan układów z *St. Domingo*, zmusza Rząd Francuzki do powiększenia tam sił wojennych.

— Z *Bayonny* piszą pod dniem 15 b. m. Podróżny, który tylko co przybył z *Bergara*, opowiadał, iż krwawa zasza potyczka między wojskami Królowej a powstańcami *Biskai*: o dalszych szczegółach nic nie słychać, wiadomo tylko, iż wojska Królowej utrzymały się na polu bitwy.

Dnia 20 Marca.

Zawczora wieczorem Król przyjmował Austryackiego Posta.

— *Messager* wie jakoby, iż półki, które dotąd stanowiły kordon wzdłuż granic Hiszpańskich, otrzymały rozkaz, powrócić w głub kraju.

— Gazeta *Quotidienne* wie jakoby z pewnością, iż Xięże Orlański poślubi Sycylijską Karolinę Ferdynandę, siostrę przyrodnią teraźniejszego Króla Neapolitańskiego i Xięży Berry, która urodziła się dnia 29 Lutego 1820 roku.

— Dnia 12 b. m., umarł w Bayonne Półkownik, Baron *Tschudy*, tameczny Komendant.

— Jenerał *Bustamente*, który w wypadkach politycznych w Meksyku, tak znamienną grał rolę, przybył z *Bordeaux* do *Bayonny*. Jak słyszać zamierza on udąć się do Paryża, by tam osiąść na mieszkaniu.

— Gazeta *Madrycka Dworu* pod dniem 8 zawiera dwa wyroki względem duchowieństwa: w jednym z nich poleca się Sędziom w prowincjach buntowniczych, bacze mieć oko na klasztor i dyrekcje, aby dokładnie wiedzieć o duchownych, którzy należeli do rokoszu, lub połączili się z Karlistami. Drugi o tychże zale- ceniach zna膮 daje Biskupom.

— Въ *Mémorial des Pyrénées* напечатано: „По полученнымъ извѣстіямъ изъ внутреннихъ провинцій и портовъ Испаніи, инсургенты повсемѣстно приготовляются къ общему восстанію. Нѣть сомнѣнія, что они получили оружіе и аммуницію въ значительномъ количествѣ.“

— Увѣряютъ, что Испанскій заемъ приведенъ уже къ окончанію, и что Г. Ротшильдъ послѣ завтра отправится по сemu дѣлу въ Лондонъ.

— Облигациіи по займу *Дона-Микуэля* возвысились вчера на биржѣ до 60, съдѣствено почти сравнялися съ таковыми по займу *Дона-Педра*, который ходятъ теперь въ 62.

21-го Марта.

Третьаго дня вечеромъ принималъ Король Португальскаго и Сардинскаго, а вчера занимался дѣлами съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Хранителемъ печати, Предсѣдателемъ Соѣта, Генераломъ *Себастіаніи*.

— Королевское постановленіе отъ 9-го сего мѣсяца, которымъ резервные линѣйные пѣхотные и легкой кавалеріи полки уменьшены пятью эскадронами, увѣдомляютъ, что таковое уменьшеніе не относится къ тремъ Африканскимъ егерскимъ полкамъ.

— Англійскій курьеръ, который 13-го сего мѣсяца оставилъ *Мадритъ*, привезъ извѣстія изъ сей столицы, что по сіе число тамъ господствовала совершенная тишина. (A. P. S. Z.)

Е г и п е тъ.

Александрия, 4-го Января.

Министръ Финансовъ *Осман-Дагари*, Министръ Иностранныхъ Дѣлъ и Ибрагимъ-Паша получили приказъ явиться въ Каиръ. Отправляется также туда, только что прибывшій съ депешами начальникъ Англійской корветы. Собрание таковое обращаетъ на себя общее вниманіе. Генеральный Французскій Консулъ, Греческій и Англійскій Консулы, и Англійскій Полковникъ *Кампбелъ*, отправились также для участія въ семъ собраниі.

— Разнесся повсемѣстно слухъ, что предводитель партизановъ, *Турки Бельмесъ*, имѣющій значительные силы, овладѣлъ провинціею Геджіяръ. Достовѣрно, что дошедшіе въ Каиръ его прокламаціи приглашаютъ Эгиптантъ, присоединиться къ нему, обѣщаючи имъ уничтоженіе налоговъ. (Dz. Pow.)

Свѣдѣнія ученыхъ въ Германіи, Англіи и Франції. — Люди всегда чувствовали потребность взаимного соединенія для успѣшишаго дѣйствія на по-прищѣ ума, и чѣмъ болѣе возрастало просвѣщеніе, тѣмъ тѣнѣе они соединялись между собою. Сначала каждый любитель просвѣщенія дѣйствовалъ отдельно; но при распространеніи сферы Наукъ, таковое дѣйствіе оказалось неудобнымъ, и потому составились Академіи и Ученые Общества. Дальнѣйшее развитіе умственной жизни народовъ показало, что и сіи ученыя сословія безъ взаимнаго содѣйствія не могли достигнуть предположенной цѣли — изученія Природы и человѣка; и Академіи вошли въ тѣсныя сношенія одна съ другою. Въ наше время, когда древо просвѣщенія развилось въ безчисленныя вѣтви, даже и сіе средство оказывается недостаточнымъ — и вотъ предъ нами открылось новое явленіе: собранія или сеймы всѣхъ ученыхъ мужей въ наиболѣе просвѣщенныхъ Государствахъ. Теперь друзья Наукъ, въ Европѣ и даже въ Америкѣ, составляютъ одно общество, одну великую Академію, которая старается о разлитіи просвѣщенія, не только въ одномъ какомъ либо Государствѣ, но наблюдаетъ за всемирнымъ ходомъ онаго. Извѣстно каждогодное собраніе Германскихъ Натуралистовъ, а также и Великобританское собраніе Ученыхъ для распространенія Наукъ (*the British association*). На сіи собранія стекаются всѣ истинные любители просвѣщенія. Франція также послѣдовала примѣру своихъ сосѣдей и учредила въ Каенѣ общее собраніе Французскихъ Ученыхъ. Всѣ сіи сеймы имѣютъ предметомъ свою Науки Математическія, Физическія, Астрономическія и Медицинскія; теперь же, какъ видно изъ Прусской Государственной Газеты, въ Германіи образовалось новое учрежденіе такового рода: всеобщее собраніе Нѣмецкихъ Историковъ и Антикваріевъ для распространенія свѣдѣній въ древне-Германской Исторіи, Литературѣ и Искусствахъ. Первое засѣданіе сего нового Общества происходило въ концѣ Сентября 1833 года въ Нюрнбергѣ.

Дабы таковыя собранія имѣли предъ собою полный отчетъ о состояніи Наукъ на всемъ земномъ шарѣ и могли обнять весь ходъ оныхъ, Г. Бебеджъ (*Babbage*) предложилъ Кембричскому собранію Британскихъ Ученыхъ проектъ изданія книги, подъ заглавіемъ: *The constants of nature and of arts* (*Элементы Природы и Искусства*), въ которую должны вой-

— W *Mémorial des Pyrénées* czytamy: podlug wiadomości dochodzących z głebi i portów Hiszpanii, powstańcy we wszystkich stronach gotują się do powszechnego poruszenia. Nie ulega wątpliwości, iż broń i amunicja w znacznej ilości otrzymali.

— Zapewniają, iż pożyczekę Hiszpańską ostatecznie zawarto, oraz, że *Rotschild* w tym interesie pojutrze do Londynu wyjeździ.

— Pożyczka *Don Miguela* na wczorayszej giełdzie podniosła się do 60, ztąd z pożyczką *Don Pendra*, która doszła do 62, prawie na równi stoi.

Dnia 21 Marca.

— Zawczora wieczorem Król przyjmował Posłów Greckiego i Sardynijskiego, a wczora J. K. M. pracował z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Strażnikiem pieczęci, Prezydentem Rady i Jenerałem *Sebastiani*.

— Królewskie postanowienie pod dniem 9 t. m., przez które półki rezerwy, liniowe i lekkie jazdy do pięciu szwadronów zredukowane zostały, przepisuje, iż to zmniejszenie nie ma bydż stosowanem do trzech efrykańskich półków strzeleckich.

— Goniec Angielski, który *Madryt* dnia 13 opuścił, przyniósł wiadomości ze stolicy Hiszpanii, iż do dnia tego zupełna tam panowała spokoyność. (A. P. S. Z.)

E G I P T.

Alexandria 4 Stycznia.

Minister skarbu *Osman-Dahari*, Minister spraw zagranicznych i Ibrahim Basza otrzymali rozkaz udania się do Kairu. Ma się tamże udać także dowódca angielskiej korwety, który właśnie co przybył z depezami. Zjazd ten zwraca na siebie powszechną uwagę Jeneralny Konsul francuzki, Konsul grecki i angielski, oraz Półkownik angielski *Campbell* odjechali ztąd również celem znajdowania się na tym zjeździe.

— Powszechnie rozhodzi się pogłoska, że naczelnik partyzantów *Turki-Belmas*, którego siły nader są znaczne, opanował prowincję Hagiars. To jest pewna, że odezwy jego, które doszły aż do Kairu, wzywają Egipcy, aby się z nim łączyli, i przyrzekają im zniesienie podatków. (Dz. Pow.)

Zjazdy uczonych w Niemczech, Anglii i Francji. — Ludzie zawsze czuli potrzebę wzajemnego jednoctenia się dla pomyślniejszego działania w zawodach rozumu, i czem więcej wzrastało oświecenie, tem ściślej z sobą łączyli się ludzie. W poczatkach každy miłośnik oświecenia działał oddzielnie; lecz, za rozszerzeniem sfery Nauk, takowe działanie stało się mniejszym użycznym, powstały więc Akademie i Towarzystwa Uczonych. Dalsze rozwijanie się umysłowego życia narodów przekonało, że i te zgromadzenia uczonych bez spólnego działania, nie mogły osiągnąć zamierzzonego celu — pozać przyrodzenie i człowieka, Akademie zatem ściślejsze z sobą zawiązały stosunki. W naszym czasie, kiedy drzewo oświecenia w niezählone rozrosło się gałęzie, i ten nawet szrudek staje się niedostatecznym — i oto w oczach naszych nowe ukazuje się zjawienie — zgromadzenia czyli seymy wszystkich uczonych ludzi w Państwach naywięcej oświeconych. Teraz przyjaciele Nauk, w Europie, a nawet w Ameryce, składają jedno Towarzystwo, jedną wielką Akademię, która ma staranie o rozniesieniu oświecenia, nie tylko w jednym jakim kraju, ale powszechny na świecie całym postęp jego uważa. Wiadomy jest zjazd coroczy Naturalistów Niemieckich, tudzież zbieranie się Uczonych Brytanii Wielkiej dla rozprzestrzenienia Nauk (*the British association*). Na te zgromadzenia zbiegają się wszyscy prawdziwi miłośnicy oświecenia. Francja poszła także za przykładem swoich sąsiadów, i zaprowadziła w Caen powszechny zjazd Uczonych Francuskich. Wszystkie te seymy mają za przedmiot Nauki Matematyczne, Fizyczne, Astronomiczne i Medyczne; teraz zaś, jak się z Pruskich Gazety Stanu okazuje, w Niemczech utworzyło się tego rodzaju zaprowadzenie: powszechnie zebranie się Niemieckich Historyków i Antykwariuszów dla rozszerzenia wiadomości w starożytnie Niemieckie Historyi, Literaturze i Sztukach. Pierwsze posiedzenie tego nowego Towarzystwa odbyło się w końcu Września 1833 roku w Norymberdze.

Ażeby takowe zgromadzenia miały przed oczyma zupełną sprawę o stanie Nauk na caley kuli ziemskej i postęp ich cały objąć mogły, P. Babbage podał Kambrijskiemu zgromadzeniu uczonych Brytanii projekt wydania dzieła, pod tytułem: *The constants of nature and of arts* (*Elementa Przyrodnego i Sztuk*), w którym mają się umieścić wszystkie podobne wiadomości,

ти вѣсъ подобныхъ свѣдѣній, изслѣдованія и замѣчанія о Природѣ, Наукахъ и Искусствахъ, кои не могутъ быть собраны людьми частными, но для коихъ потребно общее содѣйствіе всего ученаго міра. Г. Бебеджъ предлагаетъ Академіямъ Лондонской, Парижской и Берлинской предпринять собраніе матеріаловъ для сего огромнаго сочиненія по представленному имъ плану. (Litt. Gaz. и Preus. Staats-Zeit.)

Хранить на зиму яблоки.

Одній садовникъ въ Бетлей-Галль, въ Страффордшире въ Англіи, увѣрился, что яблоки можно хранить въ земляныхъ ямахъ, подобно картофелю; надобно только, чтобы въ каждой ямѣ было ихъ не больше осмынны, чтобы они вѣсъ были здоровы и крѣпки, и яма кругомъ обложена соломою, да и куча яблоковъ ею же закрыта, дабы земля нигдѣ оной некасалась. Мы сами испытывали сей способъ на разныхъ сортахъ твердыхъ зимнихъ яблоковъ: они пролеживали до половины Апрѣля и даже Мая мѣсяца, въ весьма хорошемъ состояніи; но послѣ вынятія изъ земли, очень скоро портились, теряли по большей части свой ароматъ и принимали нѣсколько земляную тухлость. (Сѣв. Мур.)

О вліяніи древеснаго угля на вкусъ мяса некоторыхъ животныхъ. — По увѣренію одного Англійскаго хозяина, вкусъ мяса гусей значительно улучшается, ежели въ кормъ ихъ прибавляется крупной порошокъ древеснаго угля, который они глотаютъ весьма охотно. Сей способъ, замѣчанный въ бюллетенѣ хозяйственному, утверждены старыми опытами у наст въ Литвѣ, и не только на гусяхъ, но и на уткахъ, которыхъ мясу уголь сообщаетъ вкусъ весьма пріятный, удалая транистой запахъ, или отзывающійся рыбнымъ жиромъ. При укормленіи свиней, употребленіе такового же угля весьма полезно, какъ въ предметѣ удобренія мяса, такъ равно и скораго улучшенія. (Ф. Н.)

Папортникъ для корму свиней. — Г. Мадью, Французскій агрономъ, сообщаетъ въ журналь Общества Практической Агрономіи, что въ Анжу, Менѣ и части Бретаніи, употребляютъ съ пользою корни обыкновеннаго или ординарнаго папортника (*Pteris aquilina*) для откармливанія свиней, а въ Гардскомъ Департаментѣ и особенно въ горахъ Севенскихъ употребляютъ для того же молодые листы папортника, сваренные съ отрубями. (Сѣв. Мур.)

Новыя Книги.

Пітическіе опыты Елизаветы Кульманъ, 3 части in 8-vo, напечатанные въ С.-Петербургѣ иждивеніемъ Россійской Академіи.

Елизавета Кульманъ родилась въ С.-Петербургѣ, 15-го днія 1808 года. Съ самаго дѣтства замѣтны были въ ней три способности: необыкновенная понятливость, неутомимое прилежаніе и память, превосходящая иногда вѣроятіе. Шести лѣтъ говорила она легко и правильно по-Русски и по-Нѣмецки, а девяти по-Французски. На одиннадцатомъ году начала учиться Итальянскому языку, и съ самаго начала оказала къ нему явное предпочтеніе. На двѣнадцатомъ году явились первые слѣды ея пітическаго дара. Въ послѣдствіи узнала она языкъ Латинскій. Двѣнадцати лѣтъ начала учиться Греческому языку, и въ семь мѣсяцевъ столько успѣла въ немъ, что могла приняться за переводъ Анакреона: чрезъ шесть мѣсяцевъ, лучшія пѣсни сего поэта были переведены ею на пять языковъ. Вскорѣ она изучила языки Англійскій, Испанскій, Португальскій и Ново-Греческій, до такой степени, что перевела на оные любимца своего, Анакреона. Между тѣмъ, главнѣйшимъ ея занятіемъ было чтеніе Омира. Въ свободные отъ занятій стихотворствомъ часы, она перевела на иностранные языки четыре трагедіи Озерова и четыре трагедіи Алльфieri. Но вскорѣ послѣ сего, испугъ въ наводненіе 7-го Ноября 1824 года, совершило разстроилъ здоровье дѣвицы Кульманъ: она скончалась, отъ чахотки, 19-го Ноября 1825 года. Въ книгу ея, изданной теперь въ пользу семейства покойной, находящагося въ крайней бѣдности: 1. Оды Анакреона. 2. Стихотворенія Коринны, или памятникъ Елисѣ, сочиненіе, написанное въ подражаніе Греческимъ стихотвореніямъ; 3. Памятникъ Беренике, сочиненіе въ такомъ же родѣ. (Москов. Телеграфъ.)

При семъ нумерѣ для ГГ. Пренумераторовъ приложены: Положенія объ Однодворцахъ Западныхъ Губерній въ 4½ листахъ.

ВИЛЬНА. Типографія А. Марциновскаго. Печашася даволаєтсѧ. Марта 27 днія, 1834 года. Цензоръ Левъ Боровскій.

dania i postrzeżenia nad Przyrodzeniem, Naukami i Szkukami, które nie mogą bydzie zebranymi przez ludzi szczególnych, a do których potrzebna jest spółka całego uczonego świata. P. Babbage podaje Akademiom Londyńskiem, Parzyckiem i Berlińskiem, przedsięwziąć zbieranie materyałów do tego ogromnego dzieła, podług ułożonego przezeń planu. (Litt. Gaz. i Preus. Staats-Zeit.)

Przechowanie jabłek przez zimę. — Pewny ogrodnik w Bethley-Galle, w Hrabstwie Staffort w Anglii, przekonał się, że jabłka dają się przechowywać w jarmach, jak kartofle; potrzeba tylko, iżby w każdej jarmie niesypać więcej nad czwierć beczki (litewskie), iżby wszystkie były całe i twarde, a zaś jama dokona była wyłana słomą, same zaś jabłka takoz słomą przykryte, ażeby się nigdzie z ziemią nie stykały. Sami doświadczaliśmy tego sposobu na różnych gatunkach twardych, zimowych jabłek: przechowywały się one do połowy Kwietnia i nawet Maja, w bardzo dobrym stanie; lecz po wyjęciu z ziemi, bardzo się przedko pсуły, traciły też po większej części swój aromatyczny zapach i traciły nieco ziemną tchniną. (Mr. Pöhl.)

O wpływie węgla drzewnego na smak mięsa niektórych zwierząt. — Podług zapewnienia pewnego Angielskiego gospodarza, smak mięsa gęsiego znacznie się poprawuje, gdy do karmi dawanego temu ptasztwu przydaję się okruszyny węgla drzewnego, które zjada ono bardzo chciwie. Ten sposób przytoczony w Biuletynie gospodarczym potwierdzają doświadczenia i u nas, w Litwie, czyniące się, nietylko na gęsiach, lecz i na kaczkach, których mięsu wąż nadaje smak wcale przyjemny, odeniując tranistę swąd, czyli zapach rybiej tłustości. W karmieniu wieprzów, takowe użycie węgla niemniej jest pożyteczne, nie tylko we względzie poprawienia smaku mięsa, ale też przedkiego utuczenia. T. N.

Paproć na karm dla wieprzów. — P. Madin, francuzski agronom uwiadomia w dzienniku towarzystwa praktycznej agronomii, że w Anjou, Menais i części Bretanii, używają z korzyścią korzeni pospolitej paproci (*Pteris aquilina*) na karm wieprzów; zaś w Departamencie Garde, szczególnie w górach Geweneńskich, na tenże cel używają się liście młodej paproci, zaparzane z otrębami.

No w e K s i q ź k i.

Proby poetyckie Elżbiety Kulman, we trzech czesciach in 8vo po Rossyjsku, drukowane w Petersburgu nakładem Akademii Rossyjskiej.

Elżbieta Kulman, urodziła się w St. Petersburgu dnia 5 Lipca 1808 roku. Od samego dzieciństwa dały się w niej postrzegać trojakie zdolności: pojednosc nadzwyczajna, pełność niezmordowana i pamięć, przechodząca niekiedy wszelkie podobieństwo do wiary. W szóstym roku z łatwością i poprawnie mówiła po Rossyjsku i po Niemiecku, a w dziewiątym po Francuzku. W jedenastym roku zaczęła się uczyć po Włosku, i zaraz z początku ku temu językowi powięziła wyjątkowe upodobanie. W dwunastym roku zjawity się pierwsze znaki poetyckiego jey talentu. Poźniej nabyla ona języka łacińskiego. Mając lat dwanaście uczyła się zaczęła języka Greckiego, i w przeciągu siedmiu miesięcy tyle w nim postąpiła, iż mogła ją się przekładać Anakreona: w sześć miesięcy wyborniejsze pieśni tego poety przetłumaczyła na pięć języków. Rychło potem nauczyła się języków Angielskiego, Hiszpańskiego, Portugalskiego i Nowo-Greckiego, do tego stopnia doskonałości, iż przełożyła na nie ulubionego sobie Anakreona. Tym czasem, czytanie Homera było przednieszkiem jey zatrudnieniem. W wolne od zajętych rymotworstwem godziny, przetłumaczyła na obce języki cztery tragedie Ozierowa i cztery tragedie Alfieri. Ale nie długo potem, przełknięcie jakiego doświadczyła, w czasie powodzi 7 Listopada 1824 roku, z gruntu zniszczyły jey zdrowie. Anna Kulman umarła z suchot 19 Listopada 1825 roku. — W dziele jey, wydaném teraz na zysk rodziny nieboszczki, w ostatnią nadzieję pogrążonej, znajdują się: 1. Ody Anakreona. 2. Poezye Korynnny, czyli pomnik Elizie, napisane w rodzaju Greckiego rymotworstwa; 3. Pomnik Berenice, w podobnymże rodzaju. (Telegr. Moskiew.)

Przytem Nrze dla PP. Prenumeratorow przyłożone postanowienia o Jednodworcach Zachodnich Guberniach w 4½ arkuszach.